

[Forsvarsministeren.]

at man mener, man skal have et søværn så nogenlunde på størrelse med det, man har i øjeblikket. Man kan jo hurtigt regne ud, hvad det koster, det kan man se af statsregnskabet og af finanslovene år for år. Et søværn af den nuværende størrelse koster ca. 100 mill. kr. pr. år.

Så er det, vi kommer til det kildne spørgsmål, nemlig flyvevåbnet. Der skal vi efter det radikale partis opfattelse have „et antal“ eskadriller. Vi andre har sagt 8 foreløbig. Jeg ved ikke, hvordan det er med det ærede medlems sympati i øjeblikket. Jeg ved ikke, om det ærede medlem mere præcist end det ærede medlems partifælle i folketinget er i stand til at angive, hvad „et antal“ efter radikal sprogbrug er, hvor meget mindre eller hvor meget mere end 8 det er. Jeg ved, at det ærede medlem personlig har visse sympatier og antipatier i den forbindelse, men jeg ved ikke, om man fra radikal side er i stand til at klarlægge, hvad man betragter som „et antal“. Jeg mener, at „et antal“ begynder med to. Det er minimum; hvor overgrænsen er, ved jeg ikke. Det kunne være rart at vide, hvad man mener svarer til de forpligtelser, man har, og til den forsvarsordning, som de radikale er tilhængere af. I det hele taget kunne jeg ønske, når det radikale venstre kritiserer alle os andre, at de ikke holdt sig til ren tågesnak, men virkelig tonede rent flag. Der har været muligheder nok, og der er ingen teknisk eller administrativ assistance, som er forholdt de ærede medlemmer. Jeg mener, at når man er så kritisk overfor andre, har man en vis forpligtelse til i hvert fald at fejle for sin egen dør først.

Det ærede medlem hr. Chr. Nielsen skal jeg ikke sige meget til. Det er altid så deprimerende at høre danske kommunister tale. Det, vi får at høre, er altid en eller anden lovsang til en bestemt stat, en opforyldning af et andet samfundssystem og trusler og alt muligt andet overfor det land, som de i hvert fald indfødsretsmæssigt selv tilhører. Overfor det ærede medlems betragtninger af økonomisk karakter skal jeg ikke sige andet end, at de omkostninger, Danmark har påtaget sig, betyder ikke meget sammenlignet med, hvad andre lande af samme størrelse og måske ikke større velstand frivilligt påtager sig af forsikringspræmier. Og jeg vil gerne gøre den almindelige bemærkning, at vi bygger jo et forsvar for freden og vor uafhængighed ved at bygge et forsvar for at undgå krigen og besættelsen. Det er den eneste begrundelse for et forsvar, der overhovedet findes, og det er også den, der ligger bag det

danske forsvar. Når vi bygger et forsvar op, er det, fordi vi har erfaring for, at et forsvarsberedskab, om også det koster penge, dog er billigere end en besættelse. Vi har fra 1940—45 en ubetalt regning på 11 milliarder liggende, og det er endda kun den ene af regningerne fra besættelsestiden; der er også det, en besættelse kan komme til at betyde på anden vis, og som ikke kan vurderes alene i klingende mønt.

Jeg tror ikke, det ærede medlem skal være frygtet for, at han ikke kan færdes på de sjællandske landeveje, når hæren er bygget op. Jeg kan ikke tænke mig, hvordan den division, der bliver stillet op på Sjælland, skal kunne umuliggøre trafikken fra København til Korsør. Jeg er temmelig sikker på, at hele det trafikspørgsmål vil løse sig på en ganske naturlig måde uden gene for almindelige trafikanter.

Det ærede medlem hr. Chr. Nielsen var i sin omtale af Sovjet også inde på spørgsmålet om, hvad Sovjet har og ikke har af styrker. Ja, det er jo ikke let at sige, i hvert fald ikke med decimaler, men man har jo visse muligheder for at skønne over, hvad Sovjetrusland og dets folkedemokratier i frynsen udenom har af våben, af våbenuddannede folk og af folk med våben; efter de skøn, man har lejlighed til at anstille i så henseende, har Sovjetrusland i dag et sted mellem 100 og 120 divisioner plus et meget stærkt flyvevåben plus indenfor de forskellige folkedemokratier, der er fjernstyret af Sovjetstaten, vel ca. 50 divisioner, og man har en tjenestetid, der varierer fra 2 til 5 år; altså en ganske anselig militærudrustning. I Vesteuropa, hvor man kan færdes så nogenlunde frit, har man overfor disse kolossale styrker, selv med de amerikanske, der er kommet fra den anden side af Atlanterhavet, i dag fra 10 til 15 divisioner. Det vil sige, at forholdet er som 10 til 1. Naturligvis, hvis tæppet gik op og man kunne bevæge sig frit på den anden side af tæppet, kunne man føre en bedre kontrol, end det er muligt nu, men jeg tror ikke, løsningen findes gennem de private invitationer, som nu og da fremkommer i det høje landsting fra det ærede medlem og tidligere på eftermiddagenovre i folketinget er kommet fra hr. Alfred Jensen. Jeg tror ikke, det er der, løsningen findes; den må findes på et bredere grundlag end disse private invitationer fra dem, der på andres vegne optræder som indbydere her i landet.

P. N. Petersen (Røjle): Den højtærede forsvarsminister bebrejdede mig i nogen